

"I hjertet tenker mannen ut sin vei, men det er Herren som styrer skrittene hans." Ordspr. 16:9

Kjære venner!

Det er vanskelig å fatte at det allerede er et halvt år siden vi skrev vårt forrige nyhetsbrev! På den ene siden har det skjedd mye uventet i løpet av denne tiden, men samtidig har ting som vi hadde håpet ville være igang, tatt lengre tid enn vi trodde.

Bibelterset vi valgte til overskrift for dette brevet uttrykker hva vi vil formidle. Uansett hva våre planer måtte være, eller hva vi måtte forvente av morgendagen; våre dager og våre planer er i Guds hender. Han bestemmer antallet dager og styrer våre skritt gjennom de dagene Han gir oss.

John Rosha hadde nok ikke forestilt seg at han skulle dra hjem til Herren så kort tid etter at hans venn Alex Schnabel gikk bort. Alex gikk hjem til sin Frelser den 20. Januar og John fulgte etter den 2. April. John og Alex hadde lenge vært gode venner, og begge flyttet inn på Ebeneserhjemmet i 2010. John i starten av året og Alex mot slutten.

John var en enslig Messiastroende jøde, født i England i 1927. Han vokste opp i en kristen familie. John ga sitt liv til Jesus som barn og fikk senere jobb som lærer ved en kristen internatskole. Herren brukte forskjellige omstendigheter i hans liv til å kalle han til Israel, og han kom hit første gang i 1977. John jobbet mange år i Operasjon Mobilisering i Haifa. Han var evangelist "av hjerte" og elsket å gå ut med Bibler, bøker og traktater for å spre evangeliet. Han var også aktiv medlem av en lokal menighet. I starten av 1990 kalte Herren John til å etablere og å lede en menighet i Nasaret Illit. Han flyttet dit og bodde der i mange år. Han delte der leilighet med Alex Schnabel. John fortsatte å være en trofast venn for Alex etter at Alex også flyttet inn på Ebeneserhjemmet. Særlig i de siste månedene av Alex' liv, leste John for han fra Bibelen for å oppmuntre han åndelig. I løpet av det siste året John levde fikk han skrevet ferdig sin selvbiografi. Historien om Johns liv er et vitnemål om Herrens nåde.

Alex var en Messiastroende jøde, født i Wien i 1926. Etter at nazistene invaderte Østerrike, klarte familien hans å rømme til Bolivia og etterpå til Chile, hvor han bosatte seg og senere ble gift. Familien til Alex var sekulære jøder, og han hørte om Herren Jesus etter at han flyttet til Israel sammen med sin kone og datter. En nederlandsk sykepleier som jobbet på det Engelske Sykehuset i Nasaret, hvor hans kone lå alvorlig syk, gav ham en traktat og sa at han måtte be. I sin desperasjon ba han og han ble bønnhørt. Hans kone ble frisk på mirakuløst vis. Dette rørte i han en gudfryktig sorg og en lengsel etter Guds ord, slik at han åpnet sitt hjerte for Frelseren! Selv om Alex' kone så forandringen i Alex og innrømmet at hennes helbredelse var et mirakel, var hun veldig fiendtlig til evangeliet og til hans nye tro. Til slutt måtte Alex forlate hjemmet. Etter denne vanskelige opplevelsen ordnet Herren det slik at han kunne flytte inn og dele leilighet med John Rocha. Alex sluttet aldri å elske sin kone og ba daglig for hennes frelse.

I det siste nyhetsbrevet fortalte vi om Hennie, som gikk bort i slutten av 2012. En måned etter at hun døde (og en dag før hennes 89. bursdag), hørte vi en kraftig lyd utenfor vinduet under frokostpausen til de ansatte. Vi skjønnte at det var et tre som hadde knekt og falt ned, og det var ikke et "hvilket som helst" tre; det var **Hennies tre!** Dette treet sto utenfor vinduet hennes og i mange år var dette "livets tre" for henne. Der hun lå i senga og kikket ut gjennom vinduet kunne hun daglig glede seg over treet skjønnhet og fuglene som satt på grenene.

I begynnelsen av juni arrangerte vi vår årlige tur med beboerne. Dette året planla vi en **“lukt og smaks”** tur. Først dro vi til et stort gartneri i en kibbutz i nærheten av Haifa. Der kunne vi nyte fine blomster, beboerne handlet litt og til slutt hadde vi en trivelig kaffepause i et hjørne av gartneriet. Etterpå dro vi til Beit Lehem Haglilit, området hvor Hans Meyer (en av våre beboere) vokste opp. Her fins det en stor gård som dyrker krydder. De har også et stort utsalg av krydder og medisinske urter. Beboerne fikk nyte forskjellige krydderlukter og farger i tillegg til at de kunne handle litt. Vi avsluttet besøket der med en velsmakende lunsj.

På veien hjem kjørte vi innom Alonei Abba, tidligere Waldheim, hvor Hans vokste opp. Esther Meyer, kona til

Hans, ga oss en liten omvisning der og fortalte om litt av historien til stedet. Vi hadde en flott dag!

Tidligere, i mars, tok vi voluntørene på en tur sør i Israel, til Ein Gedi ved Dødehavet. Vi starta klokka 04.00 om morgenen for å få mest ut av dagen. Vi gledet oss over godt fellesskap mens vi gikk der sammen i Guds flotte natur. Voluntørene våre, i alderen 19-60 år, er damer fra Australia, Finland, Tyskland, Tsjekkia og en lokal Israelsk voluntør. Vi takker Gud for at Han sender oss flotte voluntører. De er trofaste, glade i beboerne og veldig hengivne arbeidere.

Smak og se... det er salt !

Eli og Fern på deres søte 62. bryllupsdag

På ettermiddagen den 2. mai arrangerte vi en Minibasar. Vi solgte håndarbeid som var laget av beboerne, kaker, kjeks og brød, og åpnet en kafeteria til alles nytelse. Denne gangen solgte vi ikke brukte klær og gjenstander som vi vanligvis pleier. Istedet spurte vi noen talentfulle medlemmer av forskjellige menigheter om å komme og selge deres kunst og håndverk. Kafeteriaen ble en stor suksess og vi vil gi en stor takk til alle som var med og bidro med tid og kjærlighet idet de bakte og hjalp oss med salg av varer. Vi takker Herren for at Ebeneser er Hans Hjem og at vi har så mange omsorgsfulle venner!

En takk til Debbie Hemstreet, som redigerte John Rochas selvbiografi og personlig påtok seg ansvaret for å trykke boka når John plutselig ble syk. Vi hadde også boka tilgjengelig for salg under basaren.

I februar kunne **Sophia** slutte seg til Ebeneserhjemmets familie. Sophia var den siste av beboerne i de eksterne leilighetene (trygdeboliger) som flyttet inn på Hjemmet. Av praktiske og rettslige grunner har vi bestemt at vi ikke skal fortsette med å leie ut disse leilighetene til eldre. Leilighetene blir nå leid ut til medlemmer av lokale menigheter.

Som nevnt i starten av brevet tar noen saker lang tid og en av grunnene til dette er byråkrati. Vi er fremdeles midt i prosessen med å søke om byggetillatelse for å forsterke bygningen mot jordskjelv og for å bygge en etasje til. Vi ber om at dere husker dette i bønn, at alt dette vil skje i Hans gode tid og plan.

Takk at dere husker oss i bønn!

I Herrens kjærlighet, Shoshana og Johnny Khoury